

El que més m'agrada
del món és nedar.

Ho faig tan bé que
podria perfectament
haver estat un peix.

Hi ha poques coses capaces de fer-me sortir de l'aigua.

—Faries bé d'aprofitar-ho al màxim mentre duri.
L'estiu s'acabarà ben aviat — diu la meva germana.
—Què passa quan l'estiu s'acaba? —faig jo.

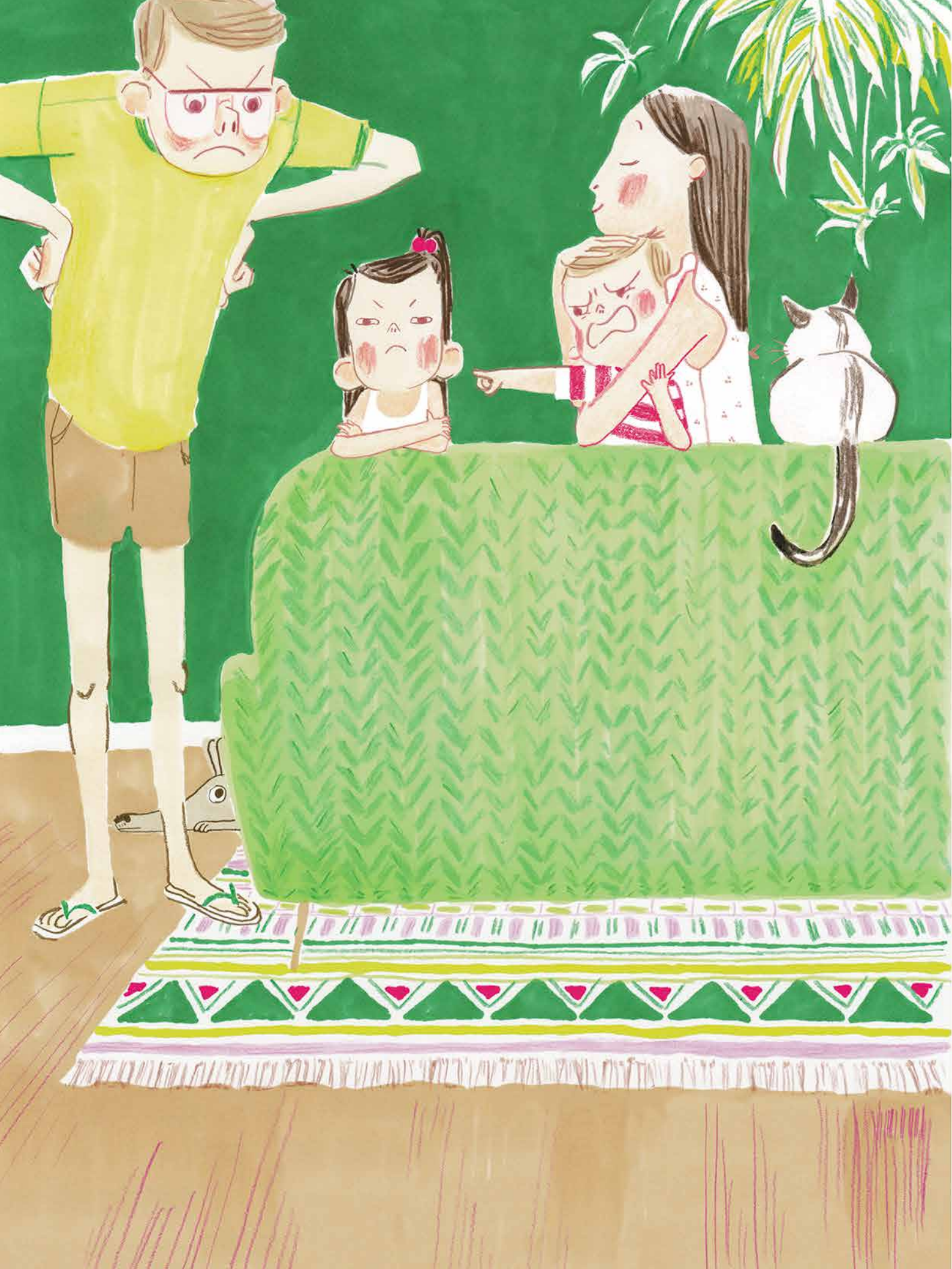
—Bé, primer arriba la tardor. Els dies es fan més curts, se sent com una frescor en l'aire i els arbres perden totes les fulles.

—No necessitaràs el teu banyador més, així que ja te'n pots acomiadar.

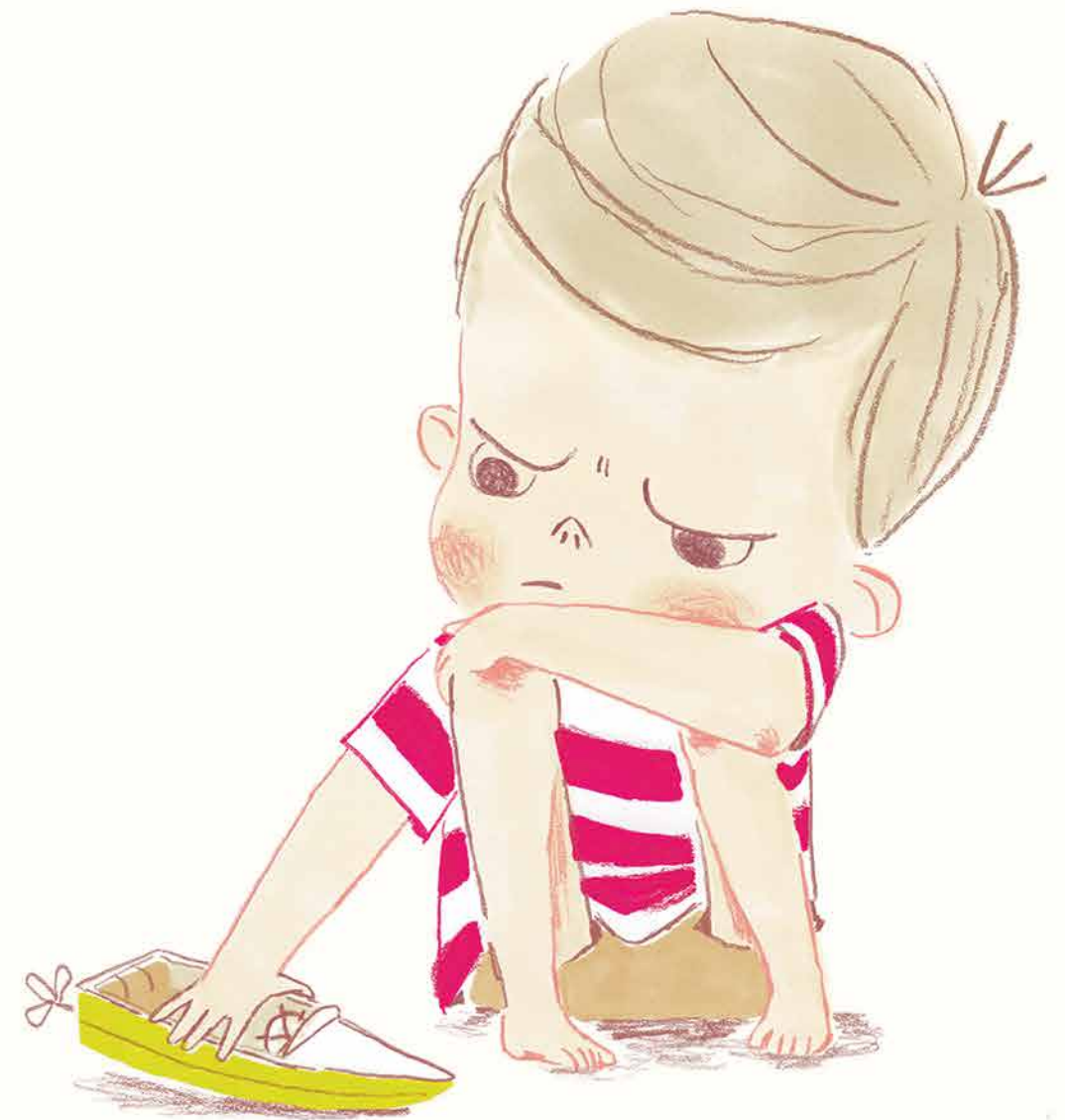
Lavors arriba l'hivern. Serà fosc tota l'estona. Plourà contínuament i hauràs d'estar-te al sofà un dia i un altre i un altre...

Tot serà taaan avorrit i tindràs taaant de fred, que no pensaràs a menjar-te un gelat ni per miracle!

Jo no hi vull creure, però la mare i el pare diuen que és veritat.

I el pitjor de tot és que no hi puc fer res, només esperar.

Per això ara intento esbrinar els signes que anuncien l'hivern...

... i arriben, un rere l'altre, exactament com la meva germana
va dir que passaria.